



Hans-Michael Kirstein
Nylonmandens udskejelser
50 sider
Tegneseriekompaniet

Der er noget spændende ved tegneserier. Livet og dets nuancer kan forklares på én enkelt side med 10-12 tegninger. Det gør dem gode alternativer til romaner og lekture, hvor man ofte skal lede længe i persongalleriet for at finde samme dybder og handlinger, som en god stribe i en tegneseriebog giver os.

En sådan er **Nylonmandens udskejelser**. Vi falder med det samme for den grove karikatur og den særligt, overdrevne pop-op-kontakt, som udgivelsen er fyldt med.

At handlingen i tegneserier er springende og lader læseren bevæge sig fra det ene til det andet, i tid og rum, i forskellige miljøer, på forskellige lokaliteter indenfor nogle få kvadratcentimeter, det understreger blot vore sinds evne til at flakke fra det ene til det andet, tænke på sex når vi skal have en bil lavet, nynne sange, når vi har vanskeligheder, puste os op, når vi skal over et gadekryds, tænke frække tanker midt i et vigtigt jubilæum osv osv.

Nylonmandens udskejelser handler om en datter, der bliver lovet en stor arv, hvis hun finder den far, som forlod familien for et kvart århundrede siden. Hun har kun et eneste spor at gå efter og slår sig nu sammen med en privatdetektiv for at løse opgaven.

Hvad gør man ikke for at arve gods og guld, og sat på spidsen, er tegneserien god til at illustrere store dele af livet og menneskesindet som sådan.

Døden, liderligheden, ordensmagten, magten, begæret.

Der er en god portion surrealisme over bogen, hvilket ikke trækker ned, jo mere des bedre i særdeleshed i tegneserier, hvor strengen er karikeret mod det abnorme. Tingene flyver og farer rundt undervejs i serien, det trækker på smilebåndet og genkendeligheden mod vores egen hverdag.

Absurditeter, et græskar med et indbygget fotoapparat, en fugl midt i det hele, en statue med

orgasmepiller og en helt-ude-i-hampen kommentar efter elskov.
Sjov er bogen fordi den er så anderledes opbygget. Den prikker til vore sanser og vor kreativitet.